

Osnovni podatki:

Gregorij Evzebiju Tesaloniskemu, Urbiku Dirahiskemu, Andreju Nikopolskem, Janezu Korintsksemu, Janezu v Primi Justiniani, Krečanu Janezu Skoderskemu, Janezu Lariškemu in mnogo drugim škofov.¹ V enakih prepisih.

Dolžnost, ki smo si jo naložili, ko smo sprejeli voditeljsko službo, nam veleva raztegniti skrb in čuječnost na svoje brate in jim z opomini krepite srce, da jih ne bi mogla prevarati zlobna predrnost ... Vedite torej, brat, da je rajni carigrajski škof Janez proti Bogu, proti miru v Cerkvi, zaničajoč in žaleč vse škofe, prestolil meje skromnosti in svojih pravic ter si na neki sinodi prilastil prevzetni in pogubni naziv "ekumenski" ali "vesoljni". Ko je zvedel to naš prednik blaženi Pelagij, je z upravičeno strogostjo razveljavil tisto sinodo razen onih, ki se tičejo antiohijskega škofa častitljivega spomina Gregorija, Janeza pa najodločneje posvaril in ukoril, naj se odpove novemu in predrnemu lažnemu nazivu, in svojemu diakonu celo prepovedal pristopati z njim k oltarju, če ne bi popravil tolikšne protipostavnosti. Tej njegovi gorečnosti za pravico se popolnoma pridružujemo in se z božjo pomočjo neodjenljivo držimo njegovih odredb, zakaj spodobi se, da stopa s trdnimi koraki po ravni poti svojega prednika naslednik, ki ve, da bo o svoji službi dajal račun pred prestolom večnega sodnika. Da ne bi ničesar opustili, kar bi koristilo miru v Cerkvi, smo poslali imenovanemu Janezu eno, dve pismi, naj odloži prevzetni naziv in ukloni svoje ošabno srce in se oklene poniznosti, ki jo je učil naš Učitelj in Gospod. Ko smo zvedeli, da tega ni storil, nismo odnehalni in smo iz skrbi za sloga prav tako opominjali tudi njegovega naslednika našega blaženega brata in škofa Ciriaka. Približuje se, kot vidimo, konec sveta in kot njega znanilec se je prikazal sovražnik človeškega rodu ter ima s tem prevzetnim nazivom za predhodnike škofe, ki bi ga morali zadrževati s krepostnim in poniznim življenjem. Zategadelj vas opominjam, da tega naziva nihče od vas nikoli ne priznava, nihče ne odobrava, nihče ne rabi v svojih pismih, nihče ne sprejema ali podpisuje listin, ki bi ga nosile. Kot se spodobi služabnikom vsemogočnega Boga, naj se vsak čuva, da se ga ne prime ta strupena kuga, in naj ne daje v sebi prostora pretkanemu zalezovalcu, kajti vse to dela krivico vsej Cerkvi in jo razdvaja ter deva v nič vas vse. Zakaj, če je eden vesoljni škof, kakor si domišlja, sledi, da vi niste škofje.

Poleg tega smo zvedeli, da so vas, brat, poklicali v Carigrad. Naš bogoljubni cesar sicer tam ne dopušča nič nedovoljenega. Vendar pa bi utegnilo biti vaše snidenje zlobnim ljudem priložnost, da bi skušali vtihotapiti ta zapeljivi naziv ali bi nameravali z drugo pretvezo obhajati sinodo, na kateri bi ga s prebrisanimi zvijačami uvedli. Dasi nimajo kakšni kolik skepi veljave, če jih ne odobri in potrdi apostolski sedež, vas vendar rotim pri vsemogočnem Bogu in opominjam, da nihče od vas ne da svojega privoljenja, četudi bi mu še tako prigovarjali, se mu še tako prilizovali, mu obetali še take nagrade, mu še tako pretili. Ob misli na sodbo v večnosti se pogumno in enodušno ustavite zapeljivim mikom! S pastirsko odločnostjo in oprti na apostolsko avtoritetno preženite roparja in grabežljivega volka in se mu ne umaknite, ko besni in skuša razklati Cerkev! Ne trpite, da bi se ta zadeva vtihotapila na sinodo, ki bi se ne mogla imenovati niti veljavna niti sinoda!

Opombe:

Komentar:

¹Našteti so bili metropoliti v Iliriku.